

f o r a i n s in Frankrijk een bevolkingselement is, waar de overheid rekening mee houdt, wegens zijn aantal en wegens zijn opbrengst: 350.000 francs jaarlijksch staangeld etc. voor één Parijsch arrondissement, dat is wel wat tolerantie waard! Trouwens die tolerantie, die *gentillesse* is niet louter door materialisme geïnspireerd: men weet, hoezээр in deze stad de straatetalage, de straatverkoop populair zijn, dat in deze stad van meer en minder verfijnd amusement nog breede lagen der bevolking van naïef kermisvermaak houden. Zooals men er nõg houdt van de straatmuzikanten en liedjes-verkoopters bij uitgangen van den ondergrondspoor, op breede, minder drukke boulevards, die met de galmende kreten van de *marchands d'habits*, de *vitriers*, de *camelots* „à la sauvette”, de *marchands de „quatre saisons”* (vereeuwigd door Anatole France's *Crainquebille*), de door talrijke belangstellenden omgeven gewichtheffers nabij de Seinebruggen, op pleintjes, de Parijsche straten haar eigen beeld, haar eigen kleur en toon geven. Het oordeel is milder, men ziet het dagelijks zelfs tegenover bedelaars — meer *gentil* dan elders, waar men zeer sociale principes heeft, die wreed kunnen zijn zonder verbetering te brengen.... Wie ooit middagmaalde buiten op de breede terrassen, die hier dikwijls de trottoirs zijn, wie ooit in een *square* hier woonde heeft dit moeten bemerken. Soms vijf muzikanten achter elkaar op één morgen in zoo'n square: de nijldige oorlogsverminkte met zijn rauwe stem, de zingende rijpe, corpulente sentimenteele juffrouw, die meer oorspronkelijk dan fraai haar romances begeleidt op een viool, de joviale, versleten baryton, het jonge Russische echtpaar met de harmonica en het kind, waarvan de mama als toegift een stukje Russisch ballet demonstreert.... en telkens gaan er ramen open en dalen er in papier gewikkelde geldstukken!

Doch er waren natuurlijk zeer begrijpelijke protesten tegen de kermis en den straat-verkoop, niet tegen de populaire bouquinisten met hun genoeglijke rommelige boekenkisten en prenten op den kade-rand van de Seine, niet tegen de gemakkelijke straat-etalages van de groote boekhandels en ook niet tegen de straatverkoop van een *Printemps*, een *Potin*, etc., die alle bijdragen, zij het niet altijd op hygiënische wijze, tot de Parijsche straat-gezelligheid...

Het is een adres aan den prefect van politie van een schrijver *Bonnaud* zelfs een jolig schrijver: van *revue's* — (en 2000 eensgezinden), die tijdens het geraas der spullen op de boulevards *Clichy* naar een vriend moet verhuizen om te kunnen werken, het is een protest van winkeliers, die omstreeks nieuwjaar de belangstelling en de dan epidemische kooplust zien gaan naar al de vóór hun winkels opgestelde kramen, het zijn protesten van tooneeldirecteuren in de provincie, die de kermis beperkt willen zien, daar de sedert de cinema zoo noodige spaarpenningen nog al te zeer aldaar terecht komen, maar.... men zal overwegen.... Opnieuw, wellicht nog